

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ.

Κατὰ τοὺς λαμπροὺς τῆς Ἑλληνικῆς δόξης χρόνους, καὶ ἡ Μιτυλήνη διεφημίσθη οὐκ ὀλίγον διὰ τὸν εἰς τὰ καλά ζῆλον καὶ τὴν φιλομάθειάν της, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Πιπτακῶν, τῶν Ἀλκαίων, τῶν Σαπφῶν, τῶν Ἐπιχάρμων, τῶν Θεοφράστων καὶ τοσοῦτων ἄλλων περιφήμων κατὰ τὴν σοφίαν ἀνδρῶν, ἀποδεικνύουσι τρανώτατα ὅτι καὶ αὕτη ὑπῆρξε μία τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ὅσαι ἐξόχως ἐκαλλιέργησαν τὰς Μούσας.— Ἑλληνικὸν καὶ πάτριον εἰς τὴν παιδείαν αἰσθημα ἀναγεννᾶται καὶ πάλιν εἰς τὴν Μιτυλήνην σήμερον! Τὸ νεώδητον αὐτῆς Γυμνάσιον (τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ στέψη τὰς κεφαλὰς τῶν Λεσβίων) φέρει ἤδη εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐποχὴν νέαν, καὶ ὀξίαν ἐν μέρει νὰ συγκαταριθμηθῇ μὲ τὰς παλαιὰς αὐτῆς ἐποχάς. Ἄργα μὲν, πλήν τέλος ἤρχισε καὶ ἡ Λέσβος νὰ ἐπισύρῃ πλέον τὰ βλέμματα τῶν γειτονικῶν τῆς μερῶν, καὶ καθεὶς προσδοκᾷ ἤδη μέγα καὶ γιγαντιαῖον ἀπὸ αὐτῆν, βασιζόμενος πρὸ πάντων εἰς τὸν γνωστὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ὁ Σεβάσμιος Ἀρχιεπίσκοπος Μιτυλήνης κύριος Μελέτιος δεικνύει, ἀνάλαβὼν ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ προστασίαν τὴν Δημοσίαν ἐκπαίδευσιν. Δραττόμενοι δὲ καὶ ἡμεῖς τῆς εὐκαιρίας ταύτης, δὲν λείπομεν κατὰ χρέος, προσφέροντες τὸν ἀνήκοντα ἔπαινον εἰς τοὺς φιλοκάλους Μιτυληναίους, νὰ παροτρύνωμεν αὐτοὺς νὰ ταχύγνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀφίξιν τοῦ προσδοκωμένου Σχολάρχου των, ὅστις μετὰ τῶν λοιπῶν φιλογενῶν συνδιδασκάλων του θέλει δόσει τὸν ἀπαιτούμενον διοργανισμόν, οὐ μόνον εἰς τὸ Γυμνάσιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων. Πρὸ πάντων ὁμως προτρέπομεν τοὺς φίλους τῶν καλῶν Μιτυληναίους νὰ εἰσάξωσι συστηματικῶς τὴν παράδοσιν τῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Γυμνάσιόν των, καὶ νὰ ρίψωσιν ἰδιαιτέραν τινὰ φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν εἰς αὐτάς. Εἶναι πασίδηλον ὅτι ἡ ἰδιότης τῆς τελειοποιήσεώς μας, οὐχὶ μόνον μᾶς εἰ-

ναι φυσική, ἀλλὰ μᾶς ἐπιβάλλεται καὶ ὡς ἱερὸν καθήκον, καὶ ἄλλως δὲν δυνάμεθα βέβαια νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐτέθημεν εἰς τὴν γῆν, εἰμὴ καταγι- νόμενοι νὰ καλλιεργῶμεν τὸ Λογικὸν μᾶς καὶ νὰ τελειοποιῶμεν αὐτὸ, ὅσον αἱ περιστάσεις μᾶς συγχωροῦσιν. Ἡ δὲ τελειοποιήσις αὕτη εἶναι ἀναμφίβολον ἤδη ὅτι κυ- ρίως εἰς τὰς Ἐπιστήμας συνίσταται, καθ' ὅτι αὗται δίδουσι τὸ φῶς εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μυστηρίων τῆς φύ- σεως, καὶ εἶναι ἐν γένει ὁ ἐλατῆρ ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Ἡ ἔλλειψις τῶν ἐπιστημῶν ἀπ' ὁποιανδήποτε πόλιν τὴν σήμερον, εἶναι ἐναργὲς δεῖγμα ὅτι αὕτη κεῖται ἀκόρῃ εἰς τὸν λήθαργον τῆς ἀπαιδευσίας, καὶ ἀθλιότη- τος, καὶ μὲ ζωηρὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας βλέπομεν τὴν εἰς τὰ μέρη μας ἐπιπολάζουσαν γενικὴν ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τὸ θεόσδοτον τοῦτο χρῆμα. Καὶ μεταξὺ τίνων; με- ταξὺ ἐκείνων οἵτινες τὸ πάλαι προήγαγον αὐτὰς εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν των, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ Διδάσκαλοι τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, καὶ εἰς τὰς βάσεις τῶν ὁποίων καὶ τὰ νῦν σοφὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, χρεωστοῦσι τὴν πρό- οδόν των. — Φίλοι Λέσβιοι! ἀνείλικρινῶς ἐπιθυμῆτε νὰ λαμπρυνθῇ πάλιν ἡ πατρίς σας, ἄλλο καλῆτερον μέσον δὲν ἔχετε εἰμὴ τὴν εἰσαξίν τῶν Ἐπιστημῶν εἰς αὐτήν. Ὅλα εἶναι εὐκόλα εἰς σᾶς ἤδη, καὶ οἱ πόροι καὶ οἱ τρό- ποι καὶ αἱ μέθοδοι, καὶ δὲν χρειάζεται πλέον ἄλλο εἰμὴ βούλησις καὶ ἐπιμονή. Ὁ καιρὸς σᾶς εἶναι ἀρ- μόδιος διὰ νὰ δοξασθῆτε καὶ πάλιν, καὶ ἡ Μιτυλήνη σας νὰ γεννήσῃ ἄνδρας ἀξίους νὰ λάμπωσι διὰ τῆς σοφίας των ὡς φωστῆρες εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἡ φωνὴ τῆς κοινῆς μας μητρὸς σᾶς προσκαλεῖ νὰ σπεύσητε ἤδη εἰς τὸν φωτισμὸν της, καὶ, ἀγωνιζόμενοι καὶ ὑμεῖς με- τὰ τῶν πλησιοχώρων σας Σμυρναίων, Κυδωνιατῶν καὶ Χίων, νὰ συνεισφέρετε εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ καταστήσητε τὴν πατρίδα σας ἀξίαν ν' ἀμιλ- λᾶται μὲ πολλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης μέρη.

